

פעולה ליום ירושלים - אחזות

"עֵי שְׂוִיָּה בֵּן יִשְׂרָאֵל חֲבִיבִי"

תחילת הפעולה - מחקים משחק שרומה לרגל, עם קצת שינויים.

מחלקים את הקבוצה ל-2 קבוצות. קבוצה א' השומרים קבוצה ב' הכובשים. מחזירים את השטח של קבוצה א', השטח הפה קבוצה ב' יכולה להיתפס. כשחניק נתפס הוא עומד במקום עד שחבר מהקבוצה יתן לו כף- כמו בדגל מחזירים שהשטח שקבוצה ב' צריכים לכבוש נמצא באמצע השטח של קבוצה א', על השטח הפה קבוצה א' צריכים להגן מפני קבוצה ב', שצריכים להיכנס אליו. עד כאן מקווה שמוכן. כאן יש עוד טוויסט - את הקבוצה הכובשת מחלקים לזכות. לצורך העניין - קבוצה ב' 1 ו-2 ו-3. במשחק הראשון - כל כובש צריך שרק הוא יכבוש את השטח הפנימי, ולא הפוזות האחרות. החניכים יראו שפה לא אפשרי לכבוש אם כולם מפולטים במשחק השני - כל קבוצה ב' מנסה לכבוש את השטח. החניכים יראו שעכשיו כשהם ביחד הם מצליחים לכבוש. עכשיו עושים התלפזות וקבוצה ב' היא השומרת וקבוצה א' היא הכובשת.

- מספרים לבנות שמאט שם ישראל הדיע לארץ, הוא ניסה לכבוש את ירושלים פעמיים.

פעם אחת לפני (ותוק כדי) קום המדינה, ופעם אחת אחרי.

בפעם הראשונה העם היה מפורז ומפולט. האצול והפלמ"ח, ששניהם ניסו לכבוש את ירושלים באותו הזמן,

לא רצו בשום פנים ואופן לשתף פעולה בשביל לכבוש את העיר.

ובפעם השנייה בה ניסו לכבוש את ירושלים כבר הייתה מדינה יהודית עם צבא מאוחד.

בפעם הפזו כבר הצלחנו, אפילו בקלות.

וקרא קטע שכתב הרב צבי נריה לצי"ל, יומיים אחרי שחרור העיר העתיקה בשנת תשכ"ג:

"מדוע לא נתן הקב"ה את ירושלים בידינו במלחמת השחרור, בתש"ח, ובמה זכינו שחזרה ירושלים אלינו עתה? באורח פלא, כלל לא בדרך הטבע, היא נשמטה מידינו אז, ושוב באורח פלא, מעבר להגיון, היא ניתנה לנו עכשיו! התשובה לכך רמוזה לנו בדברי חכמינו בתלמוד הירושלמי (בבא קמא פ"ז, הלכה ז'): "ירושלים הבנויה, כעיר שחברה לה יחדיו" - עיר שמחברת ישראל זה לזה. במלחמת השחרור פרץ הפלמ"ח דרך שער ציון, ואילו חיילי האצ"ל עמדו לפרוץ דרך שער שכם. מפולגים ומפורדים היינו. אילו הצלחנו אז, היו "שניים אוהזין" בירושלים, וכל אחד היה אומר "כולה שלי". ירושלים היתה הופכת למקור של פירוד, לסיבה של מריבה ומדון. רק עתה, כשנכנסנו כולנו דרך שער אחד - שער האריות - כשכולנו מאוחדים, כשצבאנו הלוחם הוא צבא אחד, כשמאחורינו עומדים בלב אחד כל אחינו שבתפוצות הגולה, רק עתה זכינו למאורע הגדול: "המחזיר שכנתו לציון" החזיר לנו את ירושלים... ככל שנמשיך להיות מאוחדים ומלוכדים, תהיה ירושלים כולה שלנו..."

(מתוך "מועדי הראי"ה", עמ' תפ-תפא)

נסביר לבנות שירושלים היא "עיר ששואה כל ישראל חברים".

בירושלים אסור שתיהיה יריבות בינינו לבין עצמנו. את ירושלים משייכים רק באחזות,

ורק אם נהיה בתוכה גם באחזות.